

บทที่ 3

วัตถุดิบ อุปกรณ์ และวิธีการทดลอง

3.1 วัตถุดิบสำหรับผลิตแครกเกอร์จากแป้งข้าวกำ

- 3.1.1 แป้งข้าวเหนียวคำ ตราช้าง (บริษัทอาเซียเก็มตรรุ่งวิไล จำกัด, เชียงใหม่)
- 3.1.2 แป้งข้าวเหนียว ตรามือ (โรงงานประเสริฐผล, เชียงใหม่)
- 3.1.3 น้ำมันดอกทานตะวัน (บริษัทนากรผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช, สมุทรปราการ)
- 3.1.4 พริกป่น
- 3.1.5 ห้อมแดง
- 3.1.6 กระเทียม
- 3.1.7 ข่า
- 3.1.8 ตะไคร้
- 3.1.9 มะกรูด
- 3.1.10 ผักชี
- 3.1.11 พริกไทยป่น
- 3.1.12 เกลือป่น
- 3.1.13 กะทิ

แป้งข้าวเหนียวคำ แป้งข้าวเหนียวและน้ำมันดอกทานตะวันซึ่งมาจากตลาดด้านลำไย อ.เมือง จ.เชียงใหม่ พริกป่น ห้อมแดง กระเทียม ข่า ตะไคร้ มะกรูด ผักชี พริกไทยป่น เกลือป่นและกะทิ ซึ่งจากตลาดสามแยกสันทราย อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

3.2 อุปกรณ์และเครื่องมือ

- 3.2.1 อุปกรณ์เครื่องครัว เช่น ช้อน ดาด งาน ถ้วย มีด เปียง
- 3.2.2 เครื่องชั่งทศนิยม 2 ตำแหน่ง (SARTORIUS AG GO TTINGEN: BP 100, Germany)
- 3.2.3 เทอร์โนมิเตอร์
- 3.2.4 ถุงอุปมิเนียมฟอยล์ชนิดกามิเนท
- 3.2.5 ตู้อบลมร้อน (Hot air oven; Memmert, Germany)
- 3.2.6 เครื่องทำพาสต้า (QF-180, Shule, China)

3.3 เครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ

- 3.3.1 เครื่องวัดความเตอร์แอคติวิตี้ (Water Activity meter; AwQuick, Rotronic Instrument, Switzerland)

- 3.3.2 เครื่องวัดเนื้อสัมผัส (Texture Analyser, TAXT2i, Stable micro systems, United Kingdom)
- 3.3.3 เครื่องวัดสี (Colormeter; CR-10, Minolta, Japan)
- 3.3.4 เครื่องวัดค่าพลังงาน (Bomb Calorimeter; Leco AC350, USA)

3.4 อุปกรณ์ที่ใช้ทดสอบทางด้านประสิทธิภาพสัมผัส

- 3.4.1 ถ้วยชิน
- 3.4.2 แก้วน้ำ
- 3.4.3 ถาดเสิร์ฟ
- 3.4.4 ช้อน, ส้อม
- 3.4.5 ดินสอ
- 3.4.6 ใบรายงานผลการทดสอบ

3.5 วิธีการทดลอง

3.5.1 การสำรวจความต้องการของผู้บริโภค

สำรวจความต้องการของผู้บริโภคโดยใช้แบบสอบถาม โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Quota Sampling ในผู้บริโภคกลุ่มวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ อายุ 12-40 ปี จำนวน 200 คน ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง ข้อมูลที่ได้จะนำมาประเมินผลเป็นร้อยละของความถี่ ข้อมูลที่สำรวจประกอบด้วย ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมและทัศนคติที่มีต่อการบริโภคขนมขบเคี้ยวจากข้าว เช่น ประเภทขนมขบเคี้ยวจากข้าวที่ชอบรับประทาน ลักษณะเฉพาะของขนมขบเคี้ยวจากข้าวที่ต้องการ เป็นต้น

3.5.2 การผลิตผลิตภัณฑ์แครกเกอร์จากข้าวกำตันแบบ

การผลิตผลิตภัณฑ์แครกเกอร์จากแป้งข้าวกำตันแบบดัดแปลงจาก Guraya and Toledo (1994) กล่าวคือ นำแป้งข้าวเหนียวขาวร้อยละ 27.8 แป้งข้าวเหนียวดำร้อยละ 14.4 และน้ำร้อยละ 53.6 ผสมให้เข้ากัน เทลงบนถาดอลูมิเนียมขนาด 20x28 ซม. นำไปปั่น 20 นาที เติมน้ำมันดอกทานตะวันร้อยละ 4.2 นวดด้วยมือ 10 นาที นำมารีดด้วยเครื่องทำพาน้ำ (QF-180, Shule, China) เป็นแผ่นให้มีความหนา 1 มิลลิเมตร ลดอุณหภูมิของแผ่นแป้งลงเป็น 4-6 องศาเซลเซียส เพื่อให้แป้งเกิดการคืนตัว (retrogradation) ทำให้ง่ายต่อการตัด จากนั้นนำมาตัดด้วยพินพื้นนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2.8 ซม. นำเข้าอบ (Memmert, Germany) ที่อุณหภูมิ 150-155 องศาเซลเซียส

3.5.2.1 การศึกษาเวลาที่เหมาะสมสำหรับการอบแครกเกอร์

นำแผ่นแป้งที่ตัดด้วยพินพื้นจากการเตรียมข้างต้นอบในเตาอบลมร้อน (Memmert, Germany) ที่อุณหภูมิ 150-155 องศาเซลเซียสมาหาค่าความชื้น (AOAC, 2000) และวอเตอร์แอคติวิตี้

(water activity; Aw_w: AwQuick, rotronic instrument, Switzerland) ทุกๆ 2 นาที โดยวอเตอร์แอคติวิตี้ควร มีค่าไม่น้อยกว่า 0.6 เนื่องจากการเจริญของจุลินทรีย์และโอกาสที่ผลิตภัณฑ์จะเกิดปฏิกิริยาทางเคมีต่างๆ มี น้อย

3.5.2.2 การทดสอบคุณภาพทางปราสาทสัมผัส

นำแผ่นแครกเกอร์ที่ได้จากการศึกษาเวลาที่เหมาะสมบนด้วยไนโตรเวฟกำลังไฟฟ้า 900 วัตต์ เป็นเวลา 30 วินาที ทึ่งไว้ให้เย็นก่อนนำไปทดสอบความชอบและการยอมรับด้วยวิธี 9-point hedonic scale ในคุณลักษณะด้าน สี ขนาด ความกรอบ รสชาติและความชอบรวม ร่วมกับ 5-point just about right เพื่อให้ทราบทิศทางในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ โดยมีคุณลักษณะสำคัญที่สอบถามผู้บริโภค ได้แก่ สี ขนาด ความกรอบ และรสชาติ จำนวนผู้ทดสอบ ไม่น้อยกว่า 30 คน การวิเคราะห์ผลการทดสอบสำหรับการทดสอบความชอบและการยอมรับทำโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ผลของ 5-point just about right ทำได้โดยหาค่า ร้อยละของความต้องการให้ปรับปรุง ผลิตภัณฑ์

3.5.3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์แครกเกอร์ข้าวกำพร้าสมเครื่องแกงพะแนงต้นแบบ

การผลิตผลิตภัณฑ์แครกเกอร์จากข้าวกำพร้าสมเครื่องแกงพะแนงต้นแบบ (น้ำพริกแกง พะแนง, 2554; ออนไลน์) ดัดแปลง โดยใช้น้ำกะทิทดแทนในส่วนของน้ำ และไม่มีการเติมน้ำมันลงใน ส่วนผสม การเตรียมส่วนผสมแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ เตรียมส่วนผสมของเครื่องแกง และส่วนผสมของ แป้งข้าวเหนียวคำ โดยส่วนผสมของเครื่องแกงประกอบด้วย พริกป่นร้อยละ 1.8 (4.59 กรัม) หอมแดง ซอยร้อยละ 4.4 (11.23 กรัม) กระเทียมร้อยละ 2.0 (5.02 กรัม) ข่าร้อยละ 0.4 (1.09 กรัม) ผิวมะกรูดร้อย ละ 0.5 (1.30 กรัม) รากผักชีร้อยละ 0.5 (1.28 กรัม) ตะไคร้ร้อยละ 0.5 (1.3 กรัม) พริกไทยป่นร้อยละ 0.2 (0.56 กรัม) เกลือป่นร้อยละ 0.7 (1.88 กรัม) กะปิร้อยละ 1.3 (3.26 กรัม) นำมาบีบให้เข้ากัน และ ส่วนผสมของแป้งประกอบด้วยแป้งข้าวเหนียวขาวร้อยละ 25.7 (66 กรัม) และแป้งข้าวเหนียวคำร้อยละ 13.3 (34 กรัม) นำส่วนผสมเครื่องแกงทั้งหมดเทลงในน้ำกะทิ ร้อยละ 48.7 (125 กรัม) จากนั้นเทแป้ง อย่างช้าๆ ลงในน้ำกะทิผสมเครื่องแกง ผสมให้เข้ากัน เทลงบนถาดขนาด 20x28 เซนติเมตร นึ่ง 20 นาที ตั้งทึ่งไว้ให้เย็นแล้ววนด้วยมือ 10 นาที และนำมารีดให้เป็นแผ่นด้วยเครื่องทำพาสต้า (QF-180, Shule, China) โดยให้มีความหนาของแผ่นแป้งประมาณ 1.5-2 มิลลิเมตร ลดอุณหภูมิของแผ่นแป้งลงเป็น 4-6 องศาเซลเซียส เพื่อให้แป้งเกิดการคืนตัว (retrogradation) ทำให้ง่ายต่อการตัด จากนั้นนำมารีดด้วยพิมพ์ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2.8 ซม. นำเข้าอบ (Memmert, Germany) ที่อุณหภูมิ 150-155 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 นาที

การทดสอบคุณภาพทางปราสาทสัมผัสทำได้โดยนำแผ่นแครกเกอร์อบด้วยไนโตรเวฟ กำลังไฟฟ้า 900 วัตต์ เป็นเวลา 30 วินาที ทึ่งไว้ให้เย็นก่อนนำไปทดสอบความชอบและการยอมรับด้วย วิธี 9-point hedonic scale ร่วมกับ 5-point just about right เพื่อให้ทราบทิศทางในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์

คุณลักษณะสำคัญที่สอบถามผู้บริโภคได้แก่ สี ขนาด ความกรอบ กลิ่นรสพะแนง รสเค็ม รสเผ็ดและความชอบรวม โดยมีจำนวนผู้ทดสอบไม่น้อยกว่า 30 คน การวิเคราะห์ผลการทดลองสำหรับการทดสอบความชอบและการยอมรับทำโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ผลของ 5-point just about right ทำได้โดยหาค่าร้อยละของการต้องการให้ปรับปรุง

3.5.4 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านความชอบความเผ็ด

ปรับปรุงผลิตภัณฑ์แครกเกอร์ข้าวกำพร้ามเครื่องแกงพะแนงต้นแบบวางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design; CRD) โดยผันแปรปริมาณพริกป่น เป็น 0 1 และ 2 กรัม และส่วนผสมอื่นๆ คงที่ ใช้กระบวนการผลิตเช่นเดียวกับข้อ 3.8.2 นอกจากนี้ยังปรับปรุงการเตรียมผลิตภัณฑ์ก่อนการทดสอบความชอบและการยอมรับ โดยผลิตภัณฑ์แครกเกอร์จากข้าวกำที่ผลิตได้ไม่ต้องใช้ในโครเวฟเนื่องจากผลิตภัณฑ์มีความกรอบไม่แตกต่างจากที่ใช้ในโครเวฟ (ไม่แสดงข้อมูล) ทดสอบความชอบและการยอมรับด้วยวิธี 9-point hedonic scale กับผู้ทดสอบจำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน คุณลักษณะสำคัญที่สอบถามผู้บริโภคได้แก่ สี ขนาด ความกรอบ กลิ่นรสพะแนง รสเค็ม รสหวาน รสเผ็ดและการยอมรับรวม

3.5.5 การยืนยันสูตรผลิตภัณฑ์

นำแครกเกอร์ที่มีการเติมพริกป่น 0 กรัมมาทำการยืนยันสูตร โดยมีกระบวนการผลิตและการทดสอบทางประสานสัมผัสเหมือนข้อ 3.8.3 โดยใช้ผู้ทดสอบจำนวน 54 คน

3.5.6 การทดสอบผู้บริโภค (Consumer test)

ทดสอบผู้บริโภคกับผู้บริโภคที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไปจำนวน 200 คน ในจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้จะนำมาประเมินร้อยละของความถี่ซึ่งจะประกอบด้วยข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ความชอบและการยอมรับผลิตภัณฑ์แครกเกอร์จากข้าวเปลือกโดยใช้วิธี 9-point Hedonic scale วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.7 การตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์สุดท้าย

ตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์สุดท้ายโดยตรวจสอบทางกายภาพ เคมีและทางชุลนทรีย์

3.5.7.1 การตรวจสอบคุณภาพทางกายภาพ

- สี (colorimeter, Minolta)

- ความแข็ง (Hardness) โดย Texture analyser รุ่น TA.XT_{2i} โดยใช้หัววัดทรงกระบอก (P/2) ตามวิธีของ Keeratipibul และคณะ (2008)

- วอเตอร์แอคติวิตี้ (Water activity)

3.5.7.2 การตรวจสอบคุณภาพทางเคมี (AOAC, 2000)

- ความชื่น
  - คาร์บอไไฮเดรต
  - ไขมัน
  - โปรตีน
  - เด็ก
  - แอนโทซัยyanin

3.5.7.3 การตรวจสอบคุณภาพทางชุมชนที่รีบด่วน

- จุลินทรีย์ทั่วไป (FDA BAM online, 2001; ch.3)
  - บีสต์และรา (FDA BAM online, 2001; ch.18)
  - Coliform and *E.coli* (FDA BAM online, 2002; ch.4)

3.5.8 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์สุดท้าย

ติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลิตภัณฑ์เครกเกอร์จากแป้งข้าวกำลังที่บรรจุในถุงฟอยล์ชนิดสามมิเนทและเก็บไว้ที่อุณหภูมิปกติหลังจากผลิตเสร็จจนผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ทดสอบหรือเก็บรักษาเป็นเวลา 3 เดือน โดยทำการตรวจสอบคุณภาพทางกายภาพ ได้แก่ สี ความกรอบ และทดสอบทางประสาทสัมผัส ทำการทดสอบทุกสัปดาห์ จนกว่าผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่ยอมรับหรือเป็นเวลา 3 เดือน โดยเกณฑ์ที่ไม่ยอมรับผลิตภัณฑ์คือค่าอุเดอร์แอคติวิตี้มากกว่า 0.55 และผู้ทดสอบทางประสาทสัมผัส อย่างน้อย 3 คน จาก 15 หรือผู้ทดสอบทางประสาทสัมผัสเท่ากับร้อยละ 20 ไม่ยอมรับผลิตภัณฑ์ จึงถือว่าผลิตภัณฑ์หมดอายุ ซึ่งผู้ทดสอบทางประสาทสัมผัสสำหรับการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์สุดท้ายเป็นผู้ทดสอบคนเดิมเพื่อให้สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพได้อย่างต่อเนื่อง